

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v dedičskej veci po poručiťelke **A. H.**, ktorá zomrela X. a naposledy bývala v B., za účasti dedičov **1/ M. G.**, bývajúcej v M., **2/ F. K.**, bývajúcej v B., **3/ M. H.**, bývajúcej v T., **4/ MUDr. J. H.**, bývajúceho vo W., **5/ MUDr. M. C.**, bývajúcej v P., vedenej na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. D 416/1996, na dovolanie dedičky MUDr. M. C., zastúpenej JUDr. D. S., advokátkou so sídlom v P., proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 11. decembra 2008 sp. zn. 10 CoD 24/2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline z 11. decembra 2008 sp. zn. 10 CoD 24/2008 **z r u š u j e** a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Dolný Kubín uznesením z 10. januára 2006 č.k. D 416/1996-211 určil všeobecnú cenu majetku poručiťelky sumou 203 934,05 Sk, výšku dlhov sumou 500 Sk a čistú hodnotu dedičstva sumou 203 434,05 Sk. Zároveň potvrdil nadobudnutie dedičstva (pozostávajúceho zo starého šatstva v hodnote 200 Sk, starého nábytku v hodnote 500 Sk, pohľadávky poručiťelky z titulu nevyplateného dôchodku po nebohom manželovi J. H. vo výške 34 131,84 Sk a 38 545,44 Sk) dedičkám M. G. a F. K. v rovnakých častiach s povinnosťou každej vyplatiť do 1 mesiaca spoludedičom M. H., MUDr. J. H. a MUDr. M. C. po 1586,08 Sk. Ďalej týmto uznesením potvrdil nadobudnutie dedičstva [pozostávajúceho jednak z nehnuteľností v katastrálnom území B. – rodinného domu č. X., hospodárskej budovy a zastavaného stavebného pozemku zapísaných vo vložke č. X. (na liste vlastníctva č. X., X., X. a X.), vo vložke č. X. (na liste vlastníctva č. X.), vo vložke č. X. (na liste vlastníctva č. X.), vo vložke č. X. (na liste vlastníctva č. X. a X.), jednak z nehnuteľností v katastrálnom území Z. zapísaných na liste vlastníctva č. X.] dedičom M. G. v podiele 5/16, F. K. v podiele 5/16, MUDr. M. C. v podiele 6/16; dedičku MUDr. M. C. pri tom zaviazal

vyplatiť do 1 mesiaca M. H. a MUDr. J. H. po 12 757,09 Sk. Súd prvého stupňa napokon určil odmenu a hotové výdavky notárky JUDr. M. K. ako súdnej komisárky. V odôvodnení uznesenia uviedol, že konanie o dedičstve po poručiťke bolo pôvodne vedené na Štátnom notárstve v D. pod sp. zn. D 322/71, ktoré zistilo, že poručiťka zomrela ako vdova a dedičmi zo zákona v I. skupine boli jej deti M. K. a MUDr. J. H.. Poručiťka zanechala závet spísaný vo forme notárskej zápisnice, ktorým za výlučnú dedičku ustanovila M. K. s tým, že MUDr. J. H. za života poručiťky obdržal od nej 28 500 Sk. So zreteľom na obsah závetu bol dedičský podiel M. K. 5/8 a dedičský podiel MUDr. J. H. 3/8. Syn poručiťky MUDr. J. H. zomrel X. (dedičmi po ňom sa stali jeho manželka M. H., dcéra M. H. a syn J. H.). Aj dcéra poručiťky M. K. zomrela X.); dedičmi po nej sa stali F. K., M. G. a M. K., ktorý zomrel X. a dedičkami po ňom sa stali jeho sestry F. K. a M. G.. Okresný súd ďalej v odôvodnení uviedol, že Štátne notárstvo v D. rozhodnutím z 1. októbra 1973 č.k. D 322/71-44 schválilo dohodu dedičov o vypořiadaní dedičstva; rozhodnutie ale bolo zrušené uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 7. mája 2004 sp. zn. 9 Co 49/2004. Následne už medzi dedičmi k dohode nedošlo, preto rozhodol tak, ako je uvedené vyššie.

Uznesenie Okresného súdu Dolný Kubín z 10. januára 2006 č.k. D 416/1996-211 napadli dedičky M. G. a F. K. odvolaním, ktoré odôvodnili tým, že Štátne notárstvo v Dolnom Kubíne rozhodnutím z 1. októbra 1973 č.k. D 322/71-44 potvrdilo ich matke M. K. nadobudnutie dedičstva po poručiťke. Ich matka nehnuteľnosti, ku ktorým jej takto bolo potvrdené nadobudnutie dedičstva, odvtedy užívala v dobrej viere, že je ich vlastníčkou a jej držba bola nerušená a nepretržitá po zákonom stanovenú dobu. I keď toto rozhodnutie štátneho notárstva bolo s veľkým časovým odstupom zrušené, uplynutím vydržacej doby nadobudla ich matka tieto nehnuteľnosti do vlastníctva právnym titulom vydržania (§ 134 Občianskeho zákonníka). So zreteľom na to žiadali napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť tak, aby do dedičstva boli zaradené len nehnuteľnosti v katastrálnom území Z..

Krajský súd v Žiline uznesením z 10. januára 2007 sp. zn. 9 CoD 12/2006 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil, pričom a/ určil všeobecnú cenu majetku poručiťky sumou 31 466,90 Sk, výšku dlhov sumou 0 Sk, čistú hodnotu dedičstva sumou 31 466,90 Sk, b/ potvrdil nadobudnutie dedičstva – spoluvlastníckeho podielu 1/49 k nehnuteľnostiam v katastrálnom území Z. zapísaným v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva č. X. ako parcela č. X., X., X., X. a X. dedičkám M. G. a F. K. v podiele 1/2 k predmetu dedičstva a c/ určil odmenu súdnej komisárky, notárky JUDr. M. K.. Zároveň

zrušil uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o určení hotových výdavkov súdneho komisára a vo výroku o platení trov konania; vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vychádzal z toho, že medzi dedičmi je – s výnimkou vyššie označených nehnuteľností v katastrálnom území Z. sporné, čo patrí do dedičstva. Ide tu o skutkový rozpor, ktorý musí byť riešený mimo konania o dedičstve. Predmetom konania o dedičstve v dôsledku toho môže byť len spoluvlastnícky podiel 1/49 nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. X. v katastrálnom území Z., ktorý v hodnotovom vyjadrení predstavuje 31 466,90 Sk. Dedičský podiel J. H. st. je v dôsledku toho vyjadrený sumou 11 800,10 Sk (3/8 zo sumy 31 466,90 Sk). Poručiiteľka ale vo svojom závete dala príkaz na započítanie sumy 28 500 Sk na dedičský podiel tohto dediča. Keďže jeho dedičský podiel je vyjadrený sumou 11 800,10 Sk, je zrejmé, že tento je v celom rozsahu spotrebovaný vykonaným započítaním. To znamená, že hoci J. H. st., resp. jeho právni nástupcovia nestrácajú postavenie účastníkov konania o dedičstve, nenadobúdajú po poručiiteľke z týchto nehnuteľností dedením žiadne práva. Výlučnými dedičkami sa tak v rovnakom pomere stali M. G. a F. K. (i ako právne nástupkyne medzičasom zosnulého M. K.). Krajský súd dodal, že príkaz na započítanie sumy 28 500 Sk sa netýkal len započítania na hnutel'ný majetok alebo práva poručiiteľky, ale išlo o príkaz započítania na dedičský podiel J. H. st. ako taký – bez ohľadu na to, ktoré veci a práva budú tvoriť predmet dedičstva. Nakoľko medzi dedičmi nedošlo k dohode o vypořiadaní dedičstva, krajský súd potvrdil jeho nadobudnutie dedičkám M. G. a F. K. vo výške ich dedičských podielov. Uviedol, že so zreteľom na výmeru pripadajúcu na spoluvlastnícky podiel poručiiteľky a jeho nadobudnutie v rovnakom pomere (len) dvomi dedičkami sú rešpektované aj ustanovenia zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom a zákona č. 181/1995 Z.z. o pozemkových spoločenskách, ktoré sa týkajú zákazu drobenia pozemkov mimo zastavaného územia obce.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie dedička MUDr. M. C.. Uviedla, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Odvolací súd pri rozhodovaní prehliadol, že už prvostupňový súd započítal na zákonný dedičský podiel jej právneho predchodcu MUDr. J. H. sumu 28 500 Sk, a to pri vypořiadaní hnutel'ného majetku a pohľadávok patriacich do dedičstva. Odvolací súd toto započítanie urobil nesprávne – duplicitne, ešte aj voči hodnote nehnuteľností v katastrálnom území Z. zapísaných v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva č. X.. Tým odvolací súd porušil § 484 ods. 1 Občianskeho zákonníka a v konečnom dôsledku

neopodstatnene vylúčil z dedenia právnych nástupcov MUDr. J. H.. Dodala, že spôsob započítania na dedičský podiel tohto dediča odvolateľky v ich opravnom prostriedku ani nespochybnili a vykonané započítanie akceptovali. Podľa názoru dovolateľky bolo nesprávne aj konštatovanie odvolacieho súdu, že jeho rozhodnutie rešpektuje ustanovenia zákonov o zákaze drobenia extravilánových pozemkov (ide totiž o právne predpisy, ktoré neplatili v čase úmrtia poručiťky A. H.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) dovolaním napadnuté uznesenie zrušil rozsudkom z 25. septembra 2008 sp. zn. 3 Cdo 171/2007 po zistení, že procesným postupom odvolacieho súdu došlo k tzv. inej vade konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). Podstata tejto vady spočívala v tom, že odvolací súd v rozpore s požiadavkou preskúmateľnosti súdnych rozhodnutí v odôvodnení svojho zmeňujúceho uznesenia dostatočne nevysvetlil, v čom spočíva spornosť aktív dedičstva v zmysle § 175k ods. 3 O.s.p. Dostatočne totiž neodôvodnil, prečo spomedzi nehnuteľností zaradil do súpisu aktív dedičstva len nehnuteľnosti v katastrálnom území Z.. Dovolací súd na základe obsahu spisu – bez toho, aby sa zaoberal správnosťou právnych záverov odvolacieho súdu – zistil, že odvolací súd podal svoje vysvetlenie spornosti aktív vo vzťahu k nehnuteľnostiam v katastrálnom území B. len v prípade tých nehnuteľností zapísaných v pozemkovej knihe vo vložke č. X., ktoré už boli nepochybne zaradené do súpisu aktív dedičstva v zmysle rozhodnutia Štátneho notárstva v D. z 1. októbra 1973 č.k. D 322/71-44 (základom tohto vysvetlenia odvolacieho súdu bol v odvolaní prezentovaný názor dedičiek M. G. a F. K., že tieto nehnuteľnosti nemajú byť zaradené medzi aktíva dedičstva, lebo po smrti poručiťky boli užívané ich matkou, ktorá neskôr nadobudla vlastníctvo k nim právnym titulom vydržania). Na druhej strane dovolací súd zistil absenciu (čo aj takéhoto) vysvetlenia dôvodu spornosti vo vzťahu k tým nehnuteľnostiam v katastrálnom území B., v prípade ktorých spis zatiaľ nedáva podklad pre záver, že (ne)boli predmetom dedenia v zmysle rozhodnutia Štátneho notárstva v D. z 1. októbra 1973 č.k. D 322/71-44 (t.j. nehnuteľnostiam zapísaným vo vložkách č. X., X. a X.). So zreteľom na túto procesnú vadu konania dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu v označených výrokoch zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Krajský súd v Žiline uznesením z 11. decembra 2008 sp. zn. 10 CoD 24/2008 (opätovne) napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil, pričom a/ určil všeobecnú cenu

majetku poručiťky sumou 31 466,90 Sk, výšku dlhov sumou 0 Sk, čistú hodnotu dedičstva sumou 31 466,90 Sk, b/ potvrdil nadobudnutie dedičstva – spoluvlastníckeho podielu 1/49 k nehnuteľnostiam v katastrálnom území Z. zapísaným v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva č. X. ako parcela č. X., X., X., X. a X. dedičkám M. G. a F. K. v podiele 1/2 k predmetu dedičstva a c/ určil odmenu súdnej komisárky, notárky JUDr. M. K.. Odvolací súd v odôvodnení uznesenia nad rámec dôvodov obsiahnutých už v skôr zrušenom uznesení osobitne poukázal na nesorový charakter konania o dedičstve, v ktorom súd nerieši otázky medzi dedičmi sporné (vrátane otázky vlastníctva nadobudnutého vydržaním). Uviedol, že pokiaľ odvolateľky M. G. a F. K. v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu tvrdia, že nehnuteľnosti, ktoré majú byť predmetom dedenia (okrem nehnuteľností v katastrálnom území Z.), nepatria do dedičstva po poručiťke, lebo boli po smrti poručiťky nadobudnuté ich matkou právnym titulom vydržania, nastáva medzi dedičmi spornosť v zmysle § 175k ods. 3 O.s.p., v prípade ktorej sa súd rozhodujúci v konaní o dedičstve obmedzí len na konštatovanie spornosti, na sporné aktíva ale neprihliada.

Uvedené (v poradí druhé) uznesenie odvolacieho súdu napadla dovolaním dedička MUDr. M. C.. Podľa jej názoru došlo v konaní znovu k tzv. inej procesnej vade konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Uviedla, že odvolací súd v novom rozhodnutí neodstránil procesnú vadu konania, ktorú mu vytkol dovolací súd v zrušujúcom rozsudku – jeho uznesenie neobsahuje vysvetlenia, na potrebu ktorých poukázal dovolací súd. Dodala, že dedičky M. G. a F. K. v podstate ani nespochybnili správnosť určenia aktív dedičstva v čase smrti poručiťky, poukazujú len na neskoršie vydržanie vlastníctva dedených nehnuteľností ich matkou. Zopakovala tiež, že odvolací súd prehliadol, že už prvostupňový súd započítal na zákonný dedičský podiel jej právneho predchodcu MUDr. J. H. sumu 28 500 Sk, a to pri vyporiadaní hnutel'ného majetku a pohľadávok patriacich do dedičstva. Odvolací súd toto započítanie urobil nesprávne – duplicitne. Ani spôsob započítania na dedičský podiel tohto dediča menované odvolateľky nespochybnili a vykonané započítanie akceptovali. Za vecne nesprávne označila dovolateľka konštatovanie odvolacieho súdu, že jeho rozhodnutie rešpektuje ustanovenia právnych predpisov o zákaze drobenia extravilánových pozemkov, ktoré neplatili v čase úmrtia poručiťky A. H..

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená advokátkou (§ 241

ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 239 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu podľa § 242 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie treba zrušiť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť vyplývajúcu z § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p. dovolací súd najskôr skúmal, či v konaní nedošlo k procesným nesprávnostiam vykazujúcim znaky procesných väd v zmysle § 237 O.s.p.; procesné vady tejto povahy a intenzity neboli v dovolaní namietané a ani v dovolacom konaní nevyšli najavo.

Dovolací súd ďalej skúmal, či v konaní nedošlo k tzv. inej vade konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. O takú vadu ide tiež v prípade nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdu (viď R 111/1998). Podľa právneho názoru dovolacieho súdu došlo v danom konaní k procesnej nesprávnosti vykazujúcej znaky tejto vady.

Aj odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu musí mať náležitosti uvedené v § 157 ods. 3 O.s.p. (§ 211 O.s.p.). Odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vypoariadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na prijaté právne závery. Účelom odôvodnenia rozsudku je vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu musí byť zároveň i prostriedkom kontroly v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku. Ak rozsudok odvolacieho súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 157 ods. 2 O.s.p., je nepreskúmateľný.

V konaní o dedičstve súd zistí poručiťov majetok a jeho dlhy a vykoná súpis aktív a pasív (viď § 175m veta prvá O.s.p.). Na podklade zistenia podľa § 175m O.s.p. určí súd všeobecnú cenu majetku, výšku dlhov a čistú hodnotu dedičstva, prípadne výšku jeho predĺženia v čase smrti poručiťa (§ 175o ods. 1 O.s.p.). Ak sú aktíva a pasíva medzi účastníkmi sporné, obmedzí sa súd len na zistenie ich spornosti; pri výpočte čistého majetku na ne neprihliada (§ 175k ods. 3 O.s.p.).

Konanie o dedičstve môže začať aj bez návrhu, preto súd v ňom vykonáva aj také dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu, ktoré účastníci nenavrhl. Po právnom

posúdení svojich skutkových zistení súd zaradi do aktív dedičstva majetok, ktorý z hľadiska skutkového a právneho patril v rozhodujúcom čase (§ 460 Občianskeho zákonníka) poručiteľovi. V zmysle § 175k ods. 3 O.s.p. ale súd do tohto súpisu nezaradí aktíva medzi účastníkmi sporné. Spornými aktívami dedičstva sú aktíva, ktorých sa týkajú skutkové tvrdenia účastníkov rozporné v tom, či tieto aktíva patrili poručiteľovi v čase jeho smrti. Spornosť aktív dedičstva v zmysle uvedeného ustanovenia nenastáva samým prejavom sa odlišnosti názorov účastníkov konania na to, či ten – ktorý majetok patrí do dedičstva. Súd sa v prípade prejavu (iba) takýchto názorových odlišností nemôže obmedziť len na ich konštatovanie. Postup podľa § 175k ods. 3 O.s.p. totiž prichádza až do úvahy až vtedy, keď súd na základe obsahu spisu a toho, čo uviedli dedičia, „zistí“ (v zmysle sám dospeje k záveru), že v konaní prejavovaná odlišnosť názorov účastníkov konania alebo povaha ich tvrdení svedčí o existencii spornosti v účastníkmi tvrdných skutkových (nie právnych) okolnostiach o tom, ktoré aktíva a pasíva patria do dedičstva. Za „aktíva a pasíva medzi účastníkmi sporné“ možno považovať iba tie aktíva a pasíva dedičstva, spornosť ktorých tkvie v skutkovom základe veci, nie však v jej právnom posúdení; pokiaľ je skutkový základ nesporný a sporné je len jeho právne posúdenie, nejde o sporné aktívum alebo pasívum dedičstva v zmysle § 175k ods. 3 O.s.p. Až v prípade, že sa v konaní o dedičstve právne relevantným spôsobom prejaví (skutková, nie právna) spornosť aktív dedičstva, obmedzí sa súd na zistenie spornosti (pričom nevykonáva žiadne dokazovanie, ktoré by bolo zamerané na odstránenie tejto spornosti).

Krajský súd v Žiline podal svoje vysvetlenie „spornosti“ aktív dedičstva v uznesení z 10. januára 2007 sp. zn. 9 CoD 12/2006; na jeho podstate zotrval aj v uznesení z 11. decembra 2008 sp. zn. 10 CoD 24/2008. Dovolací súd sa zatiaľ nezaoberal vecnou správnosťou tohto vysvetlenia; vzhľadom na nepreskúmateľnosť uznesenia odvolacieho súdu danú absenciou primeraného odôvodnenia len konštatoval existenciu tejto procesnej vady v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.

Podľa názoru dovolacieho súdu odvolací súd ani v neskoršom rozhodnutí nevysvetlil dostatočne existenciu spornosti aktív prejednávaneho dedičstva spôsobom, ktorý by v plnom rozsahu zodpovedal jednak ustanoveniu § 175k ods. 3 O.s.p., jednak § 157 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 211 O.s.p. Dovolací súd považuje za potrebné zhrnúť, že:

1. rozhodnutím Štátneho notárstva v D. z 1. októbra 1973 č.k. D 322/71-44 bola (o.i.) schválená dohoda dedičov o vyporiadaní dedičstva týkajúca sa tiež nehnuteľností

v katastrálnom území B. zapísaných vo vložke č. X. – domu spolu so zastavaným pozemkom, humnom, maštal'ou, záhradou a „poľom vo výmere X. ha v užívaní JRD B.“,

2. uznesením z 10. januára 2006 č.k. D 416/1996-211 Okresný súd Dolný Kubín (o.i.) potvrdil nadobudnutie dedičstva – (aj) nehnuteľností v katastrálnom území B. zapísaných vo vložkách č. X., X., X., X. a v katastrálnom území Z. zapísaných na liste vlastníctva č. X.,
3. námietky dedičiek F. K. a M. G. v odvolaní proti uzneseniu Okresného súdu Dolný Kubín z 10. januára 2006 č.k. D 416/1996-211 sa netýkali skutočností existujúcich v čase smrti poručiťky – z argumentácie odvolateľiek nemožno vyvodiť ich názor, že nehnuteľnosti, ktorých sa týkala štátnym notárstvom schválená dedičská dohoda (viď 1.), neboli v čase poručiťky v jej vlastníctve; tvrdili iba, že (až) po smrti poručiťky sa tieto nehnuteľnosti dostali do dispozície ich matky, ktorá ich užívala v dobrej viere ako svoje a s časovým odstupom nadobudla do vlastníctva právnym titulom vydržania.

Na základe výsledkov dovolacieho prieskumu dovolací súd opätovne (ako už v skoršom zrušujúcom rozhodnutí) konštatuje, že so zreteľom na obsah odvolania F. K. a M. G. a nimi zvolenú argumentáciu, sa odvolacím súdom zohľadnená „spornosť“ aktív dedičstva (pokiaľ vôbec ide o spornosť aktív v zmysle § 175k ods. 3 O.s.p. danú rozdielnosťou skutkových tvrdení účastníkov konania o dedičstve – viď vyššie uvedený výklad dovolacieho súdu k tomuto ustanoveniu) môže týkať nanajvýš len tých nehnuteľností v katastrálnom území B., ktoré boli predmetom dedičskej dohody schválenej rozhodnutím Štátneho notárstva v D. z 1. októbra 1973 č.k. D 322/71-44. K svojmu záveru o „spornosti aktív“ (pokiaľ už za jej podklad považoval okolnosti uvádzané v odvolaní) mohol odvolací súd dospieť len na základe jednoznačného zistenia, že všetky nehnuteľnosti v katastrálnom území B. uvedené v rozhodnutí Štátneho notárstva v D. z 1. októbra 1973 č.k. D 322/71-44 sú totožné s nehnuteľnosťami v katastrálnom území B. uvedenými v uznesení Okresného súdu Dolný Kubín z 10. januára 2006 č.k. D 416/1996-211.

Odvolací súd podal svoje vysvetlenie „spornosti“ len pokiaľ ide o nehnuteľnosti v katastrálnom území B. zapísané vo vložke č. X.. Pokiaľ však ide o „záhradu a pole vo výmere X. ha v užívaní JRD B.“, zostalo aj po zrušujúcom rozsudku dovolacieho súdu stále nevysvetlené, či tieto nehnuteľnosti sú totožné s niektorými nehnuteľnosťami uvedenými v uznesení Okresného súdu Dolný Kubín z 10. januára 2006 č.k. D 416/1996-211, a či teda

odvolacia námietka dedičiek F. K. a M. G. môže vôbec znamenať odvolacím súdom vysvetlenú „spornosť aktív“ aj vo vzťahu k nehnuteľnostiam v katastrálnom území B. zapísaným vo vložkách č. X., X., X..

Z dôvodov vyššie uvedených dovolací súd uzatvára, že v konaní pred odvolacím súdom došlo znovu k tej istej procesnej vade konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), so zreteľom na ktorú už bolo skoršie rozhodnutie odvolacieho súdu zrušené.

Pokiaľ dovolateľka namieta, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), je potrebné uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. V danom prípade dovolací súd zatiaľ nemal – so zreteľom na výskyt vyššie spomenutej procesnej vady – dostatok podkladov pre posúdenie správnosti právneho posúdenia veci odvolacím súdom.

Dovolací súd pripomína, že ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, súd, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, koná ďalej o veci. Pritom je právny názor súdu, ktorý rozhodoval o dovolaní, záväzný (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. mája 2010

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková

